

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til Venstres ordfører om Ebeltoftforsøget, at det, jeg sagde om, at både hjemmehjælp og døgnpleje havde haft en gavnlig indvirkning, faktisk står i materialet fra Ebeltoft. Jeg synes dog også, at en god og ordentlig hjemmehjælp og en god og ordentlig døgnpleje selvfølgelig bør være et kommunalt tilbud og et kvalitetstilbud, enhver kommune bør have. Jeg mener også, vi kan løse samspilsproblemerne, hvis vi vil. Jeg mener fortsat, det er en prioritering. Men naturligvis er der forskel på den politik, Socialdemokratiet ønsker på ældreområdet, og den politik, andre partier, bl.a. Venstre, ønsker. Hvis man vil løse samspilsproblemet, er det bl.a. et valg mellem at lette formueskatterne eller gøre noget på hjemmehjælpsområdet. Vi mener ikke, pengekasen er fuld til hvad som helst, og det har vi sagt ved flere lejligheder. Vi mener heller ikke, at gratis hjemmehjælp nødvendigvis giver større efterspørgsel. Det ville betyde, at visiteringen af dem, der skal bedømme behovet, skulle blive anderledes. Men hvorfor skulle den vurdering dog blive anderledes? Jeg må gå ud fra, at den er lige saglig og velbegrunderet i begge situationer; andet ville da ikke være seriøst.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Hr. Jørgen Winther beskylder SF for at varetage de rige pensionisters interesser. Det er jo en hård beskyldning, som bl.a. bærer præg af, at hr. Jørgen Winther ikke har orket at sætte sig ind i SF's pensionspolitik, men mere bruger tiden på et forgæves forsøg på at bringe orden og sammenhæng i Venstres socialpolitik.

Men jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Winther: Stemte Venstre for at indføre gratis varig hjemmehjælp i juni 1987? Og et andet spørgsmål: Mener hr. Jørgen Winther, at de pensionister, der i dag betaler for varig hjemmehjælp, er specielt rige?

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Først til fru Hanne Andersen: Det er da rigtigt, at visiteringen sikkert ikke ændres, hvis hjemmehjælpen bliver gratis, men der er flere, der vil efterspørge og blive visiteret dertil, i det øjeblik hjemmehjælpen bliver gratis.

Jeg tænker f.eks. på ældre personer, som gennem mange år har haft en privat hushjælp til en eller anden rimelig timetakst, som ikke følger SiD's normeringer. Her er situationen den, at man står over for alternativet: Skal man give 35-40 kr. i timen for at have en privat hushjælp, eller skal man tage imod det gratis tilbud fra det offentlige? Gratis vil sige, at det offentlige betaler godt 100 kr. pr. time. Jeg er da helt overbevist om - det er noget, jeg har erfaring med - at der er flere, der så vil vælge det offentlige tilbud, fordi det nu engang er meget billigere. Det kan ikke undre og kan heller ikke undre Socialdemokraterne, hvis de tænker sig lidt mere om.

Så er der et svar til hr. Agerschou: Jeg var ikke folketingsmedlem dengang, men jeg har læst, at Venstre stemte for på det tidspunkt i juni måned 1987. Det var for at løse samspilsproblemerne. Men som jeg sagde før, er Venstre ved at erkende, at vi ikke kan løse alle problemer her i samfundet. Vi kan ikke løse problemet, at vi skal have de offentlige udgifter ned, og løse samspilsproblemet på samme tid. En ting må prioriteres, og i Venstre prioriterer vi altså at få de offentlige udgifter ned.

Jeg kan også sige, at Venstre var det parti, der først rejste spørgsmålet, jeg tror, det var i august-september måned. Da rejste vi spørgsmålet, om det fortsat skulle være gratis at få varig hjemmehjælp. Det skete i en artikel i Jyllands-Posten i august eller september måned 1988. Det glæder os, at vi er kommet så langt, at der har været et konkret forslag på regeringens bord med henblik på, at der skulle være betaling for hjemmehjælp.

Sagen er, at hvis man vil reducere de offentlige udgifter, må man tage nogle af de ubehagelige beslutninger, og jeg er klar over, at det her bestemt ikke er noget, der er populært blandt ældre.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Fru Hanne Andersen for en kort bemærkning og derefter hr. Agerschou.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Man er så bekymret for efterspørgslen. Man behøver nu ikke at have den store bekymring. Der er hjemmehjælpere nok, men skulle vi komme til at mangle hjemmehjælpere, har jeg ingen bekymring ved, at vi uddanner nogle fle-